

บทที่ 1

บทนำ

ในบทนี้ผู้วิจัยจะได้นำเสนอเนื้อหาสาระในหัวข้อต่อไปนี้

- 1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
- 1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 1.3 สมมติฐานการวิจัย
- 1.4 ขอบเขตของการวิจัย
- 1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น
- 1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ
- 1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการทางสังคมที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเองให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (สมคิด บางโม, 2523) การศึกษาเป็นกระบวนการทางสังคม มีขึ้นเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความเชื่อ ค่านิยม ความสามารถ ประสบการณ์ กระบวนการทางสังคม กระบวนการกลุ่ม และพฤติกรรมอื่น ๆ ให้แก่เยาวชน เพื่อที่จะให้เยาวชนเจริญเติบโตเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม รู้จักประเพณีและปฏิบัติตนในสังคมได้ถูกต้อง (ประทีป สยามชัย, 2526) การศึกษาเป็นกระบวนการที่ซึ่งได้ผลที่ดีที่สุดของมนุษย์ออกมาจากธรรมชาติภายในของเขา เป็นวิธีการให้คนตระหนักความสง่างามของตนเพื่อการบรรลุถึงเป้าหมายของอำนาจอันใหญ่ที่สุด ความปราโมทย์และบริการ ซึ่งสามารถทำให้มนุษย์พัฒนาความสมบูรณ์ของรูปร่างมนุษย์ (วารินทร์ สิ้นสูงสุด, 2535) และการศึกษาที่พึงประสงค์จะต้องเป็นการศึกษาที่สร้างเสริมความรู้ ความคิด ทักษะ และทัศนคติให้เยาวชนรู้จักตนเอง รู้จักชีวิต เข้าใจสังคมและสิ่งแวดล้อมอันตนมีส่วนร่วมอยู่ เพื่อนำความรู้ ความเข้าใจมาใช้แก้ปัญหาและเสริมสร้างชีวิต และสังคมให้ดีขึ้น

โดยกลมกลืนกับธรรมชาติ (คณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อการปฏิรูปการศึกษาของ
ไทย อ้างถึงใน สมคิด บางโม, 2523)

กระบวนการลูกเสือ คือ องค์การเยาวชนประเภทหนึ่ง ที่จัดให้มีการฝึก
อบรมอย่างมีขั้นตอน เป็นกระบวนการให้การศึกษาแบบ โดยมีเครื่องแบบเป็น
สัญลักษณ์ มีอุดมการณ์หรือวัตถุประสงค์ที่แน่ชัด เพื่อพัฒนาเยาวชนให้เป็นพลเมืองดี
มีความรับผิดชอบ โดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ ศาสนา ทั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์
หลักการและวิธีการซึ่งผู้ให้กำเนิดลูกเสือโลกได้กำหนดเอาไว้ (สำนักงานคณะ
กรรมการลูกเสือจังหวัดกาฬสินธุ์, 2534) การลูกเสือนี้อาศัยหลักปฏิบัติและวิธีการฝึกหัด
อบรมที่สะดวกแยกแยะเป็นไปตามธรรมชาติ พอเหมาะพอดีกับความต้องการและ
ความพอใจของบุคคล จึงสามารถน้อมนำบุคคลทั้งเด็ก ทั้งผู้ใหญ่ให้เข้ามารับการ
ฝึกอบรม ด้วยความสมัครใจยินดีพร้อมทั้งสามารถดึงเอาศักยภาพหลาย ๆ ด้าน
อันซ่อนเร้นอยู่ในแต่ละคนออกมาใช้การได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้เป็นประโยชน์
แก่ตนเอง แก่ส่วนรวม ตลอดถึงชาติบ้านเมือง ดังนั้น ตั้งแต่กิจการลูกเสือเข้ามา
สู่ประเทศของเรา จึงได้รับความนิยมนับถืออย่างกว้างขวาง และต่อมาทุกฝ่ายก็
ยอมรับนับถือทั่วกันว่าลูกเสือเป็นกิจการสำคัญระดับประเทศ ซึ่งมีคุณค่าอย่างหนึ่ง
ทั้งในการพัฒนาบุคคลและการธำรงรักษาความมั่นคงเป็นปรกติสุขในแผ่นดิน (พระราช
ดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อ้างถึงในรายงานการประชุมสภาลูกเสือแห่งชาติ,
2529)

ปัจจุบันองค์การลูกเสือโลกมีประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกเป็นสมาชิกทั้งสิ้น 131
ประเทศ แบ่งจำนวนตามเขตการบริหารดังนี้ เขตแอฟริกา 32 ประเทศ เขต
อาหรับ 18 ประเทศ เขตเอเชีย-แปซิฟิก 21 ประเทศ เขตยุโรป 28 ประเทศ
และเขตอเมริกากลาง 32 ประเทศ มีจำนวนลูกเสือทั่วโลกมากกว่า 17 ล้านคน
(วัฒนา สุขรุ่งเรือง, 2534) และกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดให้
กิจการลูกเสือเป็นกิจกรรมบังคับของนักเรียนทุกคน ที่จะต้องเรียนเป็นแนวทางปฏิบัติ
เน้นให้นักเรียนทุกคนเป็นลูกเสือตั้งแต่อนุบาลจนจบการศึกษาภาคบังคับถึงอุดมศึกษา
เพราะลูกเสือสร้างคนให้มีระเบียบวินัย เสียสละ และบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่น
(มานะ รัตนโกเศศ อ้างถึงในรายงานการประชุมสภาลูกเสือแห่งชาติ, 2532)

ที่ประชุมสภาลูกเสือแห่งชาติ เมื่อเดือนกรกฎาคม 2522 ได้มีมติให้ใช้
ข้อความต่อไปนี้เป็นอุดมการณ์ของคณะลูกเสือแห่งชาติคือ "เพื่อส่งเสริมการพัฒนา
เยาวชน ทั้งในทางกาย สติปัญญา จิตใจ และศีลธรรม ให้เป็นพลเมืองดี มีความ

รับผิดชอบ ช่วยสร้างสรรค์สังคมที่ตนอยู่อาศัยให้ดีขึ้น มีความสงบสุข ทั้งเป็นพื้นฐานแห่งความมั่นคงของชาติ" (สำนักงานคณะกรรมการลูกเสือจังหวัดกาฬสินธุ์, 2534) และพระราชบัญญัติลูกเสือได้กำหนดวัตถุประสงค์ของคณะลูกเสือแห่งชาติไว้ คือ เพื่อพัฒนาลูกเสือทั้งทางกาย สติปัญญา จิตใจ และศีลธรรม ให้เป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบ ช่วยสร้างสรรค์สังคม ให้มีความเจริญก้าวหน้า เพื่อความสงบสุข และความมั่นคงของประเทศชาติ ตามแนวทางดังต่อไปนี้ คือ

- 1) ให้มีนิสัยในการสังเกต จดจำ เชื่อฟัง และพึ่งตนเอง
- 2) ให้ซื่อสัตย์ สุจริต มีระเบียบวินัย และเห็นอกเห็นใจผู้อื่น
- 3) ให้รู้จักบำเพ็ญตนเพื่อสาธารณประโยชน์
- 4) ให้รู้จักทำการฝีมือ และฝึกฝนให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามความเหมาะสม
- 5) ให้รู้จักรักษาและส่งเสริมจารีตประเพณี วัฒนธรรมและความมั่นคงของประเทศชาติ ทั้งนี้โดยไม่เกี่ยวข้องกับลัทธิการเมืองใด ๆ (พระราชบัญญัติลูกเสือฉบับที่ 3 พ.ศ.2528)

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ทรงริเริ่มกิจการเสือป่าขึ้น ในปี พ.ศ.2450 พร้อมกับ บี.พี. หรือ ลอร์ด เบเดน เพาเวลล์ ประเทศอังกฤษ แต่พระองค์ทรงตั้งกองเสือป่าขึ้นอย่างเป็นทางการในวันที่ 1 พฤษภาคม 2454 (ชาลี ศิลปรัศมี, 2533) หลังจากนั้นอีก 2 เดือน คือ วันที่ 1 กรกฎาคม 2454 ได้ทรงสถาปนาคณะลูกเสือไทยขึ้น และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราข้อบังคับลักษณะปกครองลูกเสือขึ้น และประกาศใช้เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม ร.ศ.130 (พ.ศ.2454) ด้วย นับเป็นกฎข้อบังคับซึ่งเทียบเท่ากับพระราชบัญญัติลูกเสือไทยฉบับแรก โดยพระองค์ทรงดำรงตำแหน่งสภานายกสภากรรมการกลางจัดการลูกเสือแห่งชาติ (ชวน หลีกภัย, 2529)

ประเทศไทยนับเป็นประเทศที่ 3 ของโลกที่ได้มีกิจกรรมลูกเสือขึ้นมา ส่วนประเทศที่ 2 ที่มีกองลูกเสือคือ ประเทศสหรัฐอเมริกา ลูกเสือกองแรกของประเทศไทยได้จัดตั้งขึ้น ณ โรงเรียนมหาดเล็กหลวง ซึ่งปัจจุบันคือโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย จึงได้นามว่า "กองลูกเสือกรุงเทพฯ ที่ 1" (เสถียร ศุภโสภณ, 2529) ในการจัดตั้งกองลูกเสือขึ้นนั้น พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริว่า "กองเสือป่าได้ตั้งขึ้นเป็นหลักฐานแล้ว พอจะเป็นที่หวังได้ว่าจะ เป็นผลดีตามพระราชประสงค์ แต่ผู้ที่จะเป็นเสือป่าต้องเป็นผู้ที่นับว่าเป็นผู้ใหญ่แล้ว ฝ่ายเด็กชายที่ยังอยู่ในปฐมวัยก็จะเป็นผู้ที่สมควรจะได้รับความฝึกฝนทั้งในส่วนร่างกาย

และในส่วนใจให้มีความรู้ในทางเสือป่า เพื่อว่าเมื่อเติบโตขึ้นแล้วจะได้รู้จักหน้าที่ซึ่งผู้ชายไทยทุกคนควรประพฤติให้เป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมือง อันเป็นที่เกิดเมืองนอนของตน และการฝึกฝนปลูกใจให้คิดถูกเช่นนี้ต้องเริ่มฝึกฝนเสียแต่ยังเยาว์อยู่เปรียบเหมือนไม้ที่ยังอ่อนอยู่ จะตัดเป็นรูปอย่างใดก็เป็นไปได้ง่ายและงดงาม..." (สมาน แสงมลี, 2529)

ตามข้อบังคับลักษณะปกครองลูกเสือ ร.ศ. 130 กำหนดไว้ว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงดำรงตำแหน่งสภานายก ในส่วนภูมิภาคได้แบ่งส่วนงานบริหารเป็นมณฑลและภาค โดยมีศูนย์บริหารงานที่สภากรรมการกลางจัดการลูกเสือประจำมณฑลแล้วขึ้นตรงมายังสภากรรมการกลางจัดการลูกเสือแห่งสยาม และเนื่องด้วยข้อบังคับได้กำหนดให้มืองลูกเสือขึ้นในโรงเรียนต่าง ๆ และให้มีกรรมการจัดการลูกเสือขึ้นในกระทรวงธรรมการ เพื่อกำหนดวิชาลูกเสือลงในหลักสูตรในโรงเรียน และกำหนดคะแนนสอบไล่สำหรับวิชานี้ด้วย การบริหารงานส่วนใหญ่ในขณะนั้นจึงตกไปอยู่ในกองบัญชาการ กระทรวงธรรมการ ซึ่งต่อมาเรียกว่า "สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ"

ข้อบังคับลักษณะปกครองลูกเสือ ร.ศ. 130 ได้รับการแก้ไขอีกครั้งหนึ่งตามข้อบังคับลักษณะปกครองลูกเสือ พ.ศ. 2461 และได้ใช้มาจนกระทั่งถึง พ.ศ. 2476 ให้ยุบสภากรรมการจัดการลูกเสือมณฑล โดยให้มีคณะกรรมการจัดการลูกเสือจังหวัดและอำเภอขึ้นแทน ซึ่งเป็นผลให้กิจการลูกเสืออยู่ในความรับผิดชอบของกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่กระทำการร่วมมือกับสภากรรมการกลางจัดการลูกเสือแห่งสยามในการจัด และดำเนินการ (ปิ่น มาลากุล, 2507)

ต่อมาได้มีการแก้ไขปรับปรุงการลูกเสือครั้งใหญ่ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการบริหารราชการในระบอบประชาธิปไตย จึงได้ตราเป็นพระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. 2482 ขึ้น ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล ซึ่งมีบทบัญญัติที่สำคัญคือ "ให้คณะลูกเสือแห่งชาติมีสภาพเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกอบรมกุลบุตรกุลธิดาให้เป็นพลเมืองดี โดยไม่เกี่ยวข้องกับลัทธิการเมืองใดๆ" พระราชบัญญัติลูกเสือฉบับนี้ได้ใช้เรื่อยมาจนถึงปี พ.ศ. 2490 จึงได้มีการแก้ไขอีกครั้งมีหลักการส่วนใหญ่คล้ายคลึงกับพระราชบัญญัติลูกเสือเดิม (พ.ศ. 2482) บทบัญญัติที่สำคัญเพิ่มเติมคือ "ให้พระมหากษัตริย์ทรงดำรงตำแหน่งบรมราชูปถัมภ์คณะลูกเสือแห่งชาติ และปี พ.ศ. 2507 จึงได้มีการยกเลิกพระราชบัญญัติลูกเสือ

พ.ศ. 2490 และตราพระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. 2507 ขึ้นใหม่ ในรัชสมัย พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีบทบัญญัติที่สำคัญคือ

1) ให้มีคณะลูกเสือแห่งชาติประกอบด้วยบรรดาลูกเสือทั้งปวง ผู้บังคับบัญชาลูกเสือ ผู้ตรวจการลูกเสือ กรรมการลูกเสือ และเจ้าหน้าที่ลูกเสือ

2) ให้คณะลูกเสือแห่งชาติเป็นนิติบุคคล

3) พระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขของคณะลูกเสือแห่งชาติ

4) ให้มีสภาลูกเสือแห่งชาติ

5) ให้มีคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ

6) ให้มีคณะกรรมการลูกเสือจังหวัด

7) ให้มีคณะกรรมการลูกเสืออำเภอ

และมีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อจำหน่ายซึ่งตราเครื่องหมายลูกเสืออีกเล็กน้อย เป็นพระราชบัญญัติลูกเสือ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2509

ต่อจากนั้นมาเป็นเวลา 19 ปี จึงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่สำคัญอีกหลายประการ เป็นพระราชบัญญัติลูกเสือ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528 คือ

1) ปรับปรุงวัตถุประสงค์ของคณะลูกเสือแห่งชาติให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการลูกเสือทั่วโลก และระบุให้ชัดเจนถึงการพัฒนาลูกเสือให้เป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบในการสร้างสรรค์สังคมให้มีความเจริญก้าวหน้า เพื่อความสงบสุข และความมั่นคงของประเทศชาติ

2) บัญญัติกิจการเนตรนารี ให้เป็นส่วนหนึ่งของคณะลูกเสือแห่งชาติ มีความว่า ลูกเสือที่เป็นหญิงอาจใช้ชื่อเรียกว่าเนตรนารี หรือชื่ออื่นซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ และบรรดาคำว่าลูกเสือในพระราชบัญญัตินี้ให้หมายความถึงลูกเสือที่เป็นหญิงด้วย

3) เพิ่มจำนวนกรรมการในสภาลูกเสือแห่งชาติ คณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ คณะกรรมการลูกเสือจังหวัด และคณะกรรมการลูกเสืออำเภอ

4) เพิ่มอำนาจหน้าที่คณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ ให้มีอำนาจกำกับดูแลกิจการลูกเสือชาวบ้าน (ชวน หลีกภัย, 2529)

พระราชบัญญัติลูกเสือ ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการลูกเสืออำเภอประกอบด้วยนายอำเภอ เป็นประธาน ปลัดอำเภอผู้รับผิดชอบงานปกครอง เป็นรองประธาน

หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ เป็นกรรมการ และกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่า สิบคน แต่ไม่เกินยี่สิบคน ซึ่งประธานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติแต่งตั้ง

ให้ศึกษาธิการอำเภอเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยศึกษาธิการ อำเภอ เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ประธานคณะกรรมการลูกเสือจังหวัด จะแต่งตั้งบุคคลผู้สนับสนุนกิจการ ลูกเสือเป็นกรรมการลูกเสือพิเศษประจำอำเภอก็ได้ กรรมการลูกเสือพิเศษประจำ อำเภอมีสิทธิเข้าชี้แจง แสดงความเห็นในการประชุมคณะกรรมการลูกเสืออำเภอ แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน

คณะกรรมการลูกเสืออำเภอ มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- 1) ส่งเสริมความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้าของการลูกเสือในอำเภอ
- 2) พิจารณารายงานประจำปีของลูกเสืออำเภอ
- 3) ให้คำแนะนำผู้อำนวยการลูกเสืออำเภอในการปฏิบัติงานลูกเสือ

ให้นายอำเภอเป็นผู้อำนวยการลูกเสืออำเภอ ปลัดอำเภอผู้รับผิดชอบงาน บกครอง และศึกษาธิการอำเภอ เป็นรองผู้อำนวยการลูกเสืออำเภอ และผู้ช่วย ศึกษาธิการอำเภอ เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการลูกเสืออำเภอ มีหน้าที่บริหารการลูกเสือ ในอำเภอ

ให้มีสำนักงานคณะกรรมการลูกเสืออำเภอ โดยมีศึกษาธิการอำเภอเป็น ผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ และให้มีเจ้าหน้าที่ตามสมควร (พระราชบัญญัติลูกเสือ ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2528)

ข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติว่าด้วยการปกครอง หลักสูตรและวิชาพิเศษ ลูกเสือ การบริหารลูกเสือในอำเภอ มีดังต่อไปนี้

- 1) ควบคุมดูแลกิจการลูกเสือให้เรียบร้อย ถูกต้องตามระเบียบแบบแผน
- 2) ออกระเบียบเพิ่มเติม เพื่อความเหมาะสมแก่การปกครองในอำเภอ ซึ่งจะต้งไม่ขัดแย้งกับกฎหมายระเบียบแบบแผน หรือข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ
- 3) เสนอจัดตั้งกลุ่มลูกเสือและกองลูกเสือ
- 4) เสนอจัดตั้งผู้บังคับบัญชาลูกเสือ ผู้ตรวจการลูกเสือ กรรมการลูกเสือ เจ้าหน้าที่ลูกเสือ

5) จัดให้มีทะเบียนและสถิติต่าง ๆ เกี่ยวกับการลูกเสือ

6) จัดควบคุมดูแลทรัพย์สิน ทะเบียนการเงินและพัสดุของลูกเสือให้เรียบร้อย และเป็นปัจจุบัน

7) จัดส่งรายงานประจำปี และรายงานอื่นตามที่สำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติกำหนด

8) จัดให้มีการฝึกอบรมผู้บังคับบัญชาลูกเสือ นายหมู่ลูกเสือ และลูกเสือทุกประเภท

9) วางแผนกิจกรรมประจำปี แล้วจัดตั้งกรรมการต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือกิจการลูกเสือ

10) ส่งเสริมกิจกรรมต่อไปนี้เป็นพิเศษ คือ เดินทางไกล และอยู่ค่ายพักแรม การบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ การฝึกอบรมวิชาพิเศษลูกเสือ (ข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ, 2509)

ข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติว่าด้วยการปกครอง หลักสูตรวิชาพิเศษและเครื่องแบบของเนตรนารี ฉบับชั่วคราว การบริหารงานเนตรนารีในอำเภอ ในส่วนที่เกี่ยวกับการปกครองบังคับบัญชา การฝึกอบรมและอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2519 ให้ผู้อำนวยการลูกเสืออำเภอ และรองผู้อำนวยการลูกเสืออำเภอมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

1) ควบคุมดูแลกิจการเนตรนารีให้เรียบร้อย ถูกต้องตามระเบียบแบบแผน
2) ออกระเบียบเพิ่มเติม เพื่อความเหมาะสมแก่การปกครองในอำเภอ ซึ่งจะต้องไม่ขัดแย้งกับกฎหมายระเบียบแบบแผน หรือข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ

3) เสนอจัดตั้งกลุ่มเนตรนารีและกองเนตรนารี

4) เสนอจัดตั้งผู้บังคับบัญชาเนตรนารี ผู้ตรวจการเนตรนารี กรรมการเนตรนารี เจ้าหน้าที่เนตรนารี

5) จัดให้มีทะเบียนและสถิติต่าง ๆ เกี่ยวกับการเนตรนารี

6) จัดควบคุมดูแลทรัพย์สิน ทะเบียนการเงินและพัสดุของเนตรนารีให้เรียบร้อยและเป็นปัจจุบัน

7) จัดส่งรายงานประจำปี และรายงานอื่น ๆ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติกำหนด

8) จัดให้มีการฝึกอบรมผู้บังคับบัญชาเนตรนารี หัวหน้าหมู่เนตรนารี และเนตรนารีทุกประเภท

9) วางแผนกิจกรรมประจำปีและจัดตั้งกรรมการต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือกิจกรรมเนตรนารี

10) ส่งเสริมกิจกรรมต่อไปนี้เป็นพิเศษ คือ เดินทางไกล และอยู่ค่ายพักแรม การบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ การฝึกอบรมวิชาชีพพิเศษเนตรนารี (ข้อบังคับคณะกรรมการลูกเสือแห่งชาติ, 2520)

ในวันที่ 9 สิงหาคม 2514 กิจกรรมลูกเสือชาวบ้านได้เกิดขึ้นเป็นครั้งแรก (วิเชียร ชิวพิมาย, 2526) และในวันที่ 5 กรกฎาคม 2516 สภาลูกเสือแห่งชาติมีมติให้รับกิจการลูกเสือชาวบ้านไว้ในงานลูกเสือประเภทหนึ่งของคณะกรรมการลูกเสือแห่งชาติ และได้ตราข้อบังคับที่ 6 ลงวันที่ 5 พฤษภาคม 2516 ว่าด้วยข้อบังคับลูกเสือชาวบ้านไว้ให้มีผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด ทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยการลูกเสือชาวบ้านของจังหวัดนั้น ๆ และมีศึกษาธิการจังหวัด เป็นรองผู้อำนวยการ (กวีรัตน์ कुमार, 2531) ในปี พ.ศ. 2528 ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลูกเสือ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528 กำหนดให้ เพิ่มอำนาจหน้าที่คณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติให้มีอำนาจกำกับดูแลกิจการลูกเสือชาวบ้าน (ชวน หลีกภัย, 2529) กิจกรรมลูกเสือชาวบ้าน จึงเป็นภารกิจอีกส่วนหนึ่งของคณะกรรมการลูกเสืออาเภอ ตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน

จากภารกิจของคณะกรรมการลูกเสืออาเภอ ตามพระราชบัญญัติลูกเสือ และข้อบังคับคณะกรรมการลูกเสือแห่งชาติดังกล่าว ผู้ปฏิบัติงานให้คณะกรรมการลูกเสืออาเภอ ก็คือสำนักงานคณะกรรมการลูกเสืออาเภอ ซึ่งทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการลูกเสืออาเภอ แต่ผู้ปฏิบัติงานให้สำนักงานคณะกรรมการลูกเสืออาเภอ คือ สำนักงานศึกษาธิการอาเภอ ทั้งนี้เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการลูกเสืออาเภอมีสำนักงานตั้งอยู่ ณ สำนักงานศึกษาธิการอาเภอ งานของคณะกรรมการลูกเสืออาเภอ จึงเป็นเพียงงานส่วนหนึ่งของงานส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของสำนักงานศึกษาธิการอาเภอ ทรัพยากรในการบริหาร ไม่ว่าจะเป็นบุคลากร งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ล้วนแต่ใช้ร่วมกับสำนักงานศึกษาธิการอาเภอทั้งสิ้น ทั้งสองสำนักงานจึงแยกกันไม่ออกว่า ส่วนไหนคือสำนักงานศึกษาธิการอาเภอ และส่วนไหน คือสำนักงานคณะกรรมการลูกเสืออาเภอ หากบทบาทอำนาจหน้าที่ของสำนักงานศึกษาธิการอาเภอมีมาก และครอบคลุมหน่วยงานทางการศึกษาทุกสังกัดในกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานศึกษาธิการอาเภอจะได้รับการยอมรับจากหน่วยงานทางการศึกษา และหน่วยงานอื่น ๆ ในสังกัดอาเภอ การปฏิบัติงานจะดำเนินไปด้วยความสะดวกเรียบร้อยตามแผนงาน โครงการ นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและ

นโยบายของรัฐบาล อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลซึ่งจะส่งผลให้งานลูกเสือ เนตรนารี หรืองานของคณะกรรมการลูกเสืออาเภอได้รับการยอมรับและเกิดผลดีตามไปด้วย ถ้าหากบทบาทอำนาจหน้าที่ของสำนักงานศึกษาธิการอาเภอเป็นไปในทางตรงกันข้าม งานของคณะกรรมการลูกเสืออาเภอจะได้รับผลกระทบตามไปด้วย

ตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2535 กำหนดให้สำนักงานศึกษาธิการอาเภอเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาค สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีศึกษาธิการอาเภอเป็นหัวหน้าส่วนราชการที่สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการส่งมาประจำ ทำหน้าที่ช่วยเหลือนายอาเภอปฏิบัติงานในราชการ อันเป็นหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 มาตรา 63 และตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ 687/2519 ลงวันที่ 27 ธันวาคม 2519 กำหนดให้ศึกษาธิการอาเภอเป็นผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการในอาเภอ มีหน้าที่ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว รวมทั้งดูแล กำกับและเร่งรัดการปฏิบัติราชการทั้งส่วนราชการ ส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคภายใต้ข้อบังคับกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2532)

บทบาทอำนาจหน้าที่ของสำนักงานศึกษาธิการอาเภอ ได้แปรเปลี่ยนไปตามระเบียบกฎหมายของรัฐบาลในแต่ละยุคมาโดยตลอด แต่การเปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบต่อบทบาทอำนาจหน้าที่ของสำนักงานศึกษาธิการอาเภอมากที่สุดคือ รัฐบาลได้ประกาศพระราชบัญญัติโอนกิจการการบริหารโรงเรียนประถมศึกษา องค์การบริหารส่วนจังหวัด และโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2523 และการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ.2523 จัดตั้งสามัญศึกษาจังหวัด เมื่อ พ.ศ.2535 ทำให้บทบาทอำนาจหน้าที่ของสำนักงานศึกษาธิการอาเภอที่มีอยู่เดิมเปลี่ยนแปลงไปเป็นอันมาก

กระทรวงศึกษาธิการได้พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างการบริหารการศึกษามาเป็นลำดับ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพที่เปลี่ยนไป ได้กำหนดนโยบายที่จะเร่งรัดประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ให้มีความคล่องตัวและสัมฤทธิ์ผลมากยิ่งขึ้น ด้วยวิธีการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปส่วนหน่วยงานและสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาคให้มากยิ่งขึ้น กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ปรับปรุงระบบบริหารงานของกระทรวงใน 2 ระดับ ในปี พ.ศ.2528 คือ ระดับ

กระทรวงกำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายและแผน และระดับจังหวัด ให้มีคณะกรรมการการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม โดยมีสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการดังกล่าว มีหน้าที่วางแผนการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม ตามนโยบายและแผนงานของกระทรวง และกรมต่าง ๆ ในระดับจังหวัด ประสานการใช้ทรัพยากรร่วมกัน เพื่อดำเนินการตามแผน ติดตาม ประเมินผลงานตามขั้นตอนต่าง ๆ ของแผน รวมทั้งให้บริการต่าง ๆ เพื่อการวางแผนและการพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม ในจังหวัด ตลอดจนดำเนินการตามที่กระทรวง กรม เขตการศึกษาหรือจังหวัดมอบหมาย

แต่การปฏิบัติตามบทบาทอำนาจหน้าที่ดังกล่าวไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากได้ประสบปัญหาและอุปสรรคนานัปการ เพราะขาดปัจจัยเกื้อหนุนต่าง ๆ แม้ว่าจะมีการสนับสนุนปัจจัยทางการบริหารให้กับสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดและอำเภอส่วนหนึ่งแล้วก็ตาม จากการประชุมสัมมนาศึกษาธิการจังหวัด และศึกษาธิการอำเภอทั่วราชอาณาจักรประจำปี 2531 และการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดบางจังหวัด และสำนักงานศึกษาธิการอำเภอบางอำเภอร่วมกับผู้แทนสำนักงาน ก.พ. พบว่า สำนักงานดังกล่าวส่วนใหญ่ประสบกับอุปสรรคและปัญหาในทางปฏิบัติที่ส่งผลให้ไม่สามารถปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายและนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสาเหตุใหญ่มาจาก

1) ระบบบริหารงานของกระทรวงศึกษาธิการ อยู่ในลักษณะของการรวมอำนาจไว้ในส่วนกลาง

2) ขาดเอกภาพในการบริหารงานในจังหวัด

3) ความไม่ชัดเจนในหน้าที่และความรับผิดชอบของสำนักงาน และขาดรูปแบบการดำเนินงานไปในแนวทางเดียวกัน

4) ขาดทรัพยากรและปัจจัยการดำเนินงาน

ส่วนบางสำนักงานที่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารเป็นสำคัญ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2533)

ในปี พ.ศ.2535 รัฐบาลได้ออกพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2535 ได้กำหนดบทบาทอำนาจหน้าที่

ของสำนักงานศึกษาธิการอำเภอไว้อย่างละเอียดและชัดเจน แต่ผลการปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ยังไม่เป็นรูปธรรมที่ชัดเจนเท่าที่ควร

จะเห็นได้ว่าข้อจำกัดของสำนักงานศึกษาธิการอำเภอในการปฏิบัติงานมีอยู่หลายประการ ไม่ว่าจะเป็นอำนาจบังคับบัญชาสั่งการ งบประมาณ สถานที่ อัตรากำลัง วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ กอปรกับในปัจจุบันหน่วยงานที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาคบางกรมในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มีความเป็นเอกเทศในการบริหารมากยิ่งขึ้น จึงเกิดปัญหาในด้านการบริหารและประสานงานมากอย่างยิ่ง ทำให้บทบาทอำนาจหน้าที่ของสำนักงานศึกษาธิการอำเภอลดลง ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นตัวแทนของกระทรวงศึกษาธิการได้อย่างสมบูรณ์

จากสภาพและปัญหาของสำนักงานศึกษาธิการอำเภอดังกล่าว ก็คือสภาพและปัญหาของสำนักงานคณะกรรมการลูกเสืออำเภอ ซึ่งเป็นสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการลูกเสืออำเภอนั้นเอง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการวิจัย เรื่องการศึกษาความเหมาะสม สภาพปัจจุบันและปัญหาการดำเนินงานตามกิจกรรมลูกเสือของคณะกรรมการลูกเสืออำเภอ ในเขตการศึกษา 10 เพราะผู้วิจัยมีภารกิจ บทบาทและอำนาจหน้าที่ในการดำเนินงานตามกิจกรรมลูกเสือของคณะกรรมการลูกเสืออำเภอ ในฐานะผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ สำนักงานคณะกรรมการลูกเสืออำเภอ และเป็นรองผู้อำนวยการลูกเสืออำเภอ ซึ่งเป็นคณะกรรมการลูกเสืออำเภอโดยตำแหน่ง และเรื่องนี้ไม่มีใครได้ทำการวิจัยไว้ก่อน นอกจากนี้การวิจัยในเรื่องนี้จึงน่าจะเป็นประโยชน์กับผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะนำผลการวิจัยไปพัฒนาปรับปรุงกิจการลูกเสือ บทบาทอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการลูกเสืออำเภอ และสำนักงานคณะกรรมการลูกเสืออำเภอ ซึ่งเป็นสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการลูกเสืออำเภอ ให้มีความมั่นคง และมีความเจริญก้าวหน้าทันต่อเหตุการณ์ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาความเหมาะสมของกิจกรรมลูกเสือตามภารกิจของคณะกรรมการลูกเสืออำเภอ
- 2) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และปัญหาการดำเนินงานตามกิจกรรมลูกเสือของคณะกรรมการลูกเสืออำเภอ

3) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเหมาะสม สภาพปัจจุบัน และปัญหาการดำเนินงานตามกิจกรรมลูกเสือของคณะกรรมการลูกเสืออำเภอ จำแนกตามความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติกับผู้ที่เกี่ยวข้อง

1.3 สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีสมมติฐานการวิจัยดังนี้

1) กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องและกลุ่มผู้ปฏิบัติ มีความคิดเห็นต่อสภาพปัจจุบันและปัญหาการดำเนินงานตามกิจกรรมลูกเสือของคณะกรรมการลูกเสืออำเภอแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องและกลุ่มผู้ปฏิบัติ มีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของกิจกรรมลูกเสือตามภารกิจของคณะกรรมการลูกเสืออำเภอ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1) การวิจัยนี้มุ่งศึกษาความเหมาะสม สภาพปัจจุบันและปัญหาการดำเนินงานตามกิจกรรมลูกเสือของคณะกรรมการลูกเสืออำเภอ พ.ศ.2536 ในเขตการศึกษา 10 ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี ยโสธร ร้อยเอ็ด มหาสารคาม กาฬสินธุ์ นครพนม และมุกดาหาร

2) การวิจัยนี้มุ่งศึกษาความเหมาะสม สภาพปัจจุบันและปัญหาการดำเนินงานตามกิจกรรมลูกเสือของคณะกรรมการลูกเสืออำเภอใน 4 ด้าน คือ

(1) ด้านการส่งเสริมความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้าของการลูกเสือในอำเภอ

(2) ด้านการส่งเสริมความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้าของลูกเสือชาวบ้านในอำเภอ

(3) ด้านการพิจารณารายงานประจำปีของลูกเสืออำเภอ

(4) ด้านการให้คำแนะนำผู้อำนวยการลูกเสืออำเภอในการปฏิบัติงานลูกเสือ

1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น

ข้อมูลซึ่งรวบรวมได้จากแบบสอบถามในการวิจัย เป็นข้อมูลที่ได้รับจากความคิดเห็นตรงกับสภาพความเป็นจริงอย่าง เชื่อถือได้ของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1) สภาพ หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ปฏิบัติงานจริงของคณะกรรมการลูกเสืออำเภอ ตามภารกิจที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ.2507 ข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ และภารกิจอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

2) ปัญหา หมายถึง อุปสรรคและข้อขัดข้องต่าง ๆ ที่ทำให้การปฏิบัติงานของคณะกรรมการลูกเสืออำเภอไม่บรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และภารกิจที่กำหนดเอาไว้

3) ภารกิจ หมายถึง ภาระหน้าที่ของคณะกรรมการลูกเสืออำเภอ ตามพระราชบัญญัติลูกเสือ ข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติกำหนด และภาระหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

4) การดำเนินงาน หมายถึง การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการลูกเสืออำเภอ ตามพระราชบัญญัติลูกเสือ ข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ และภารกิจอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

5) ความเหมาะสม หมายถึง ความเหมาะสมของกิจกรรมลูกเสือตามภารกิจของคณะกรรมการลูกเสืออำเภอ ที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

6) สำนักงานคณะกรรมการลูกเสืออำเภอ หมายถึง สำนักงานที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ.2507 มีศึกษาธิการอำเภอเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ และมีบุคลากรของสำนักงานศึกษาธิการอำเภอเป็นผู้ปฏิบัติงาน โดยมีสำนักงานตั้งอยู่ ณ สำนักงานศึกษาธิการอำเภอ และใช้ทรัพยากรการบริหารของสำนักงานศึกษาธิการอำเภอทั้งหมด มีหน้าที่บริหารการลูกเสือในอำเภอ

7) คณะกรรมการลูกเสืออำเภอ หมายถึง คณะกรรมการลูกเสืออำเภอ โดยตำแหน่ง ประกอบด้วย นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้รับผิดชอบงานปกครองศึกษาธิการอำเภอ หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ และผู้ช่วยศึกษาธิการอำเภอ โดยนายอำเภอเป็นผู้อำนวยการลูกเสืออำเภอ ปลัดอำเภอผู้รับผิดชอบงานปกครอง

ศึกษาธิการอำเภอเป็นรองผู้อำนวยการลูกเสืออำเภอ และผู้ช่วยศึกษาธิการอำเภอ เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการลูกเสืออำเภอ

8) ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของแต่ละบุคคลที่มีต่อภารกิจของคณะกรรมการลูกเสืออำเภอ ตามพระราชบัญญัติลูกเสือ ข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติกำหนด และภารกิจอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

9) สำนักงานคณะกรรมการลูกเสืออำเภอ ให้ความหมายรวมถึงสำนักงานศึกษาธิการอำเภอด้วย

10) นายอำเภอ ให้ความหมายรวมถึงปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอด้วย

11) หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ให้ความหมายรวมถึงหัวหน้าการประถมศึกษากิ่งอำเภอด้วย

12) ลูกเสือ หมายถึง เด็กชายที่สมัครเข้ารับการฝึกอบรมตามหลักสูตรและแนวทางซึ่งมีแบบแผนโดยเฉพาะ

13) เนตรนารี หมายถึง เด็กหญิงที่สมัครเข้ารับการฝึกอบรมตามหลักสูตรและแนวทาง ซึ่งมีแบบแผนโดยเฉพาะ

14) กิจกรรมลูกเสือ หมายถึง กิจกรรมลูกเสือที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติลูกเสือ ข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ และกิจกรรมอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

15) ลูกเสือชาวบ้าน หมายถึง ประชาชนที่เข้ารับการฝึกอบรมตามหลักสูตรที่ศูนย์ปฏิบัติการลูกเสือชาวบ้านกำหนด และจัดตั้งเป็นองค์กรขึ้นตั้งแต่ระดับหมู่บ้านจนถึงระดับชาติ

16) กลุ่มผู้ปฏิบัติโดยตรง หมายถึง คณะกรรมการลูกเสืออำเภอโดยตำแหน่ง ประกอบด้วย ศึกษาธิการอำเภอ และผู้ช่วยศึกษาธิการอำเภอ

17) กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง หมายถึง คณะกรรมการลูกเสืออำเภอโดยตำแหน่ง ประกอบด้วย นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้รับผิดชอบงานปกครอง และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ

18) วุฒิทางลูกเสือ

(1) B.T.C. ย่อมาจาก Basic Unit Leader Training Course หมายถึง วุฒิของผู้ผ่านการฝึกอบรมผู้บังคับบัญชาลูกเสือ (วิชาผู้กำกับลูกเสือ) ขั้นความรู้เบื้องต้น

(2) A.T.C. ย่อมาจาก Advanced Unit Leader Training Course หมายถึง วุฒิของผู้ผ่านการฝึกอบรมผู้บังคับบัญชาลูกเสือ (วิชาผู้กำกับลูกเสือ) ชั้นความรู้ชั้นสูง (ได้รับเครื่องหมายวุฒิตั้ง 2 ท่อน เมื่อผ่านขั้นปฏิบัติการและประเมินผลตามหลักเกณฑ์ในระเบียบสำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ ว่าด้วยการฝึกอบรมผู้บังคับบัญชาลูกเสือ เพื่อรับเครื่องหมายวุฒิตั้ง พ.ศ.2521 ลงวันที่ 12 มกราคม 2521)

(3) A.L.T.C. ย่อมาจาก Assistant Leader Trainers Course หมายถึง วุฒิของผู้ผ่านการฝึกอบรมผู้บังคับบัญชาลูกเสือ (การให้การฝึกอบรมแก่ผู้ผ่านการฝึกอบรมวิชาผู้กำกับลูกเสือแล้ว) ชั้นผู้ช่วยผู้ให้การฝึกอบรมวิชาผู้กำกับลูกเสือ

(4) A.L.T. ย่อมาจาก Assistant Leader Trainers หมายถึง วุฒิของผู้ผ่านการฝึกอบรมชั้น A.L.T.C. มาแล้ว และได้รับเครื่องหมายวุฒิตั้ง 3 ท่อน ตามหลักเกณฑ์ในระเบียบสำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ ว่าด้วยแผนการฝึกอบรมผู้บังคับบัญชาลูกเสือแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ.2521

(5) L.T.C. ย่อมาจาก Leader Trainers Course หมายถึง วุฒิของผู้ผ่านการฝึกอบรมผู้บังคับบัญชาลูกเสือ (การให้การฝึกอบรมแก่ผู้ผ่านการฝึกอบรมวิชาผู้กำกับลูกเสือแล้ว) ชั้นหัวหน้าผู้ให้การฝึกอบรมวิชาผู้กำกับลูกเสือ

(6) L.T. ย่อมาจาก Leader Trainers หมายถึง วุฒิของผู้ผ่านการฝึกอบรมชั้น L.T.C. มาแล้ว และได้รับเครื่องหมายวุฒิตั้ง 4 ท่อน ตามหลักเกณฑ์ในระเบียบสำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ ว่าด้วยแผนการฝึกอบรมผู้บังคับบัญชาลูกเสือแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ.2521

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1) ทำให้ทราบถึงสภาพที่เป็นจริง ในการดำเนินงานตามกิจกรรมลูกเสือของคณะกรรมการลูกเสืออำเภอ

2) ทำให้ทราบถึงปัญหา ในการดำเนินงานตามกิจกรรมลูกเสือของคณะกรรมการลูกเสืออำเภอ

3) ทำให้ทราบถึงความเหมาะสมของกิจกรรมลูกเสือตามภารกิจของคณะกรรมการลูกเสืออำเภอ

4) เพื่อเป็นข้อมูลและสารสนเทศให้ผู้บริหารการลูกเสือระดับอำเภอและระดับโรงเรียนใช้เป็นแนวทางในการบริหารการลูกเสือให้มีความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้า

5) ผลการวิจัย จะเป็นข้อมูลและสารสนเทศของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงบทบาท อำนาจหน้าที่และภารกิจของคณะกรรมการลูกเสืออำเภอ ทั้งนี้เพื่อให้การลูกเสือมีความมั่นคงเจริญก้าวหน้า บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นไปตามพระราชประสงค์ของพระผู้ให้กำเนิดการลูกเสือไทย อันจะยังประโยชน์ต่อความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติต่อไป